

HÁLAADÁS NAPJA

A hálaadás napját szept-okt. hónapban szoktuk ünnepelni. Legszebb, ha a gyülekezetnek megvan az a szokása, hogy gyümölcsökkel, friss zöldségekkel, gabonafélékkel, gabonából készült termékekkel díszített asztal mellett folyik a hálaadás.

A gyermekek szolgálata még felemelőbbé teszi ezt a szép ünnepnapot.

(Megjegyzés: Az ünnepély gondolatmenete, a versbetétek, ének- és zenei javaslatok bátran kicserélhetőek, meg lehet változtatni, kihagyni vagy kibővíteni őket. Sok függ attól, hogy milyen létszámú gyermek-sereggel tudunk dolgozni.)

GYERMEKEK SZOLGÁLATA

Kislány versmondó:

HÁLÁBÓL ÉLÜNK, HA ÉLÜNK.
HÁLA NÉLKÜL MI MÁS AZ ÉLET:
SZAKADÉKNYI MÉLY HIÁNYÉRZET,
MIBE AZ EMBER BELETÉVED.

(Füle Lajos)

BESZÉLŐ

A melengető nyár elmúlt. A termést szorgos kezek és gépek betakarították a mezőkről., ágak, tőkék könnyebbedtek édes, súlyos terhüktől. Isten szórt, adott ismét egész tavaszon és nyáron át. Illattal, színek tarkaságával, fényel köszöntött ránk, és hónapokon keresztül éltünk ebben, míg a sárguló-pirosodó gyümölcsök át nem vették a főszerepet. Olykor - rohanásaink, robotolásaink, sürgető feladataink közepette - igazán oda sem figyeltünk. A mai nap a hálaadásé. Ma megállunk, és végiggondoljuk, mi mindent kaptunk Istenünktől. Még ha rossz, fájdalmas dolgokat is éltünk meg az elmúlt hónapokban, akkor se gondoljuk azt, hogy nekünk nincs helyünk a dicsőítők, hálát-mondók között. Isten segíteni fog, hogy a szemünket az Úr Jézusra emeljük. A dicsőítés Isten jelenlétebe emel minket.

VERSMONDÓ

Énekeljünk

Énekeljünk, fel, vidáman
hangozzék az ének!
Halleluja! Hála legyen
menny s föld Istenének!

Míg a mennyben angyalkarok
buzgón énekelnek,
kertjeinkben a madarak
vígan dalra kelnek.

Énekelj hát te is pajtás,
dicsérd az ég Urát,
szíved húrja zengedezzen
örök halleluját!

Mészáros Sándor

- Gyermekekéneke vagy hangszeres zene

Ajánlott (ahol több kicsi, 3-7 év közötti gyerek van): az új gyermek-énekesből a 4. Ének: Énekelj velünk c.(sz: Fekete István: **Kicsinyek énekei**)
Rögtön ezután pedig a nagyobbak éneke v. zene.

GYERMEKEK KÖZÖSEN

SZÁZADIK ZSOLTÁR

(Vagy versenként más-más gyermek mondja, vagy szavalókórus a következőképpen:)

LÁNYOK

Hálaadó zsoltár

FIÚK

Vígan énekelj az Úrnak te egész föld!

LÁNYOK

Szolgáljatok az Úrnak örvendezéssel;
Menjetek eléje vígassággal.
Tudjátok meg, hogy az Úr az Isten;
Ő alkotott minket és nem magunk;
Az ő népe és az ő legelőinek
Juhai vagyunk.

FIÚK

Menjetek be az ő kapuin hálaadással,
Tornácaiba dicséretekkel;
Adjatok hálákat néki
Áldjátok az ő nevét!

MIND EGYÜTT

Mert jó az Úr,
Örökkévaló az ő kegyelme,
És nemzedékről-nemzedékre való
Az ő hűsége!

Ének: Hitünk énekei 11 sz: Azért, hogy oly szép a föld

BESZÉLŐ

A hálaadás elfordítja tekintetünket a fájdalmas, csalódást okozó dolgokról. Ráébreszt arra, hogy még a bajban is mennyire megmutatkozik Isten jósága, kegyelme, vezetése! Ha valakinek közöttünk sok vesztesége, betegsége vagy lelki bánata volt az elmúlt időkben, és éppen azon töpreng, miért is tud most hálát adni, különösen figyelmébe ajánljuk a következő bibliai jelenetet!

ÉNEK A BÖRTÖNBEN *

Szereplők: Mesélő, börtönőr, Pál és Silás

* A börtönőr két megkötözött rabot taszigál maga előtt.

MESÉLŐ

Ezek az emberek azért kerültek Filippi város börtönébe, mert egy démontól megszállt lányt megróttak. Amíg a démon uralta, jósolni tudott és jó pénzt keresett a gazdáinak. Most vége a jövedelemnek. A lány gazdái azonnal dühbe gurultak, erőszakosan megfogták a két férfit, Pált és Silást, akik a keresztény tanítást hozták a városba, és a városi előjáróság elé vitték. Ott azzal a hazugsággal vádolták meg őket, hogy zsidók lévén, olyan eszméket terjesztenek, amilyeneket a Római Birodalomban tilos. A sokaság ezt hallván, minden haragját Pálra és Silásra zúdította. A bírák ezért a liktori vesszőkkel vesszőztették meg mezítelen hátukat, majd börtönbüntetésre ítélték őket.

BÖTÖNŐR

Ez itt a belső börtön! Itt maradtok! Sőt, lábaitokat is kalodába zárom! – (elhagyja a helyet)

SILÁS

Te Pál, mit gondolsz? Miért engedte meg az Úr, hogy ide kerüljünk? Rosszul tettünk valamit?

PÁL

Ne töprengj ezen Silás! Nem tudom, hogy az Úr miért engedte meg. Valamiért. - amit Ő már előre tud, mi azonban még nem látjuk.

SILÁS

A hátam egyre jobban szaggat. A ruhám hozzáragad a sebeimhez. A lábam teljesen elzsibbadt.

PÁL

Én is úgy vagyok, mint te. Milyen szörnyű sötét van ebben a börtönlyukban. Ilyenkor a rossz szemeim még jobban fájnak.

SILÁS

Még egy kis résen sem engednek be fényt! Gondold el, milyen lehet azoknak, akiknek semmi reménységük nincsen.! Hogyan bírják ezt a helyzetet?! Most is átfutott a lábamon valami rágcsáló féreg!

PÁL

MILYEN NAGYSZERŰ IS, HOGY NEKÜNK VAN REMÉNYSÉGÜNK! Éppen azon gondolkoztam, vajon hamar szabadulunk innen? Vagy sokára....?

SILÁS

Nem szeretnék sokáig itt lenni. Bűdös van és sötét, tele csípős rovarral és patkányokkal. Pár nap alatt megbetegszünk! Te a múltkor azt mondtad, hogy a jó Isten ideküldött Makedóniába. Akkor mégis csak ki kell innen hamarosan szabadulnunk!

PÁL

Nem tudhatjuk. Néha Isten küldöttei éppen a szenvedéskelet vagy épp a halálukkal prédikáltak a legszebben.

SILÁS

Azért ne gondoljunk erre! Istennek mindenképpen terve van velünk. Ezért....

PÁL

Ezért..... (egymás felé fordulnak)

EGYÜTT (egyszerre mondják)

Dicsérjük Őt! Énekeljünk!

Halkan énekelni kezdenek. (Hátulról a gyermekek is támogathatják énekükkel. Előbb nagyon halkan, majd egyre hangosabban)

javasolt énekek: HITÜNK ÉNEKEI-ből 27: 1,2,4.
19: 1,7
10
15: 1,2,4
8: 1, 5
21: 1, 6,7
vagy 322
285: 1-4

MESELŐ

HIRTELEN MIND MEGLÓDULNAK. ELŐBB NAGY MORAJLÁS, MAJD NAGY CSEND TÁMAD, DE MINDEN INOG. (Háttérben a gyermekek felkiáltanak, fokozódó hangerővel, elnyújtottan: Óóóóóóóóóóóó!!)

PÁL (Silásra nézve)

Mi volt ez?!

SILÁS

Nézd, az ajtónk is kiesett!

PÁL

De a lánc is leesett rólunk!
(felállnak)

BÖRTÖNŐR (futva jön)

Jaj nekem! Jaj nekem! Mi volt ez?! Összedől a börtön! Nyitva vannak az ajtók! A rabok kiszöktek!
Engem kivégeznek! Jaj, én inkább öngyilkos leszek!

PÁL és SILÁS

Semmi kárt ne tégy magadban! Itt vagyunk!

BÖRTÖNŐR (oldalra kiált)

Adjatok fáklyát!

(valaki egy fáklyát ad neki)

A börtönőr Pálhoz és Siláshoz lép. Áll előttük remegve és csodálkozva. Aztán lassan térdre ereszkedik előttük:

Uraim!

Pál és Silás lehajolnak, hogy felsegítsék. Ahogy a börtönőr feláll, tisztelettel tessékeli maga előtt a két foglyot:

Fáradjatok ki! A földrengés az Isten szava volt! Mondjátok meg nekem ti, hogy mit tegyek, mert üdvözülni szeretnék!

PÁL

Higgy az Úr Jézus Krisztusban, és üdvözülsz mind te, mind a te házad népe!

BÖRTÖNŐR

Beszélgetek még, még az Úr Jézusról! Róla szeretnék hallani! De előbb megmosom a sebeiteket.
Aztán gyertek a házamba, egyetek velünk. Én keresztény szeretnék lenni, meg akarok keresztelkedni!

Elsiet

PÁL és SILÁS (a gyülekezet felé fordulnak)

EGYÜTT:

Hálát adunk neked, Mindenható Isten!

PÁL - a sebekért, amit elszenvedtünk

SILÁS - a börtön sötétjéért

PÁL - az emberek megvetéséért

SILÁS - ellenségeink rosszindulatáért

EGYÜTT – Mert már tudjuk, miért engedted meg nekünk e kínokat! Legyen hála neked, mert a Te Szentlelked meggyőzte a börtön vezetőjét Jézus Krisztus szeretetéről és áldozatáról!

Köszönjük őt Neked!

Köszönjük a családját!

Köszönjük, hogy közbeléptél a földrengéssel értünk!

Köszönjük, hogy Filippi városa megbizonyosodhatott a Te hatalmadról!

Legyen áldott a Te neved!

Vége

- *Ezt a drámajátékot abban az esetben javasoljuk, ha van elég idő a gyermekek szolgálatára.*

KÓRUS VAGY MÁS ZENEMŰ

Javaslat: Hitünk Énekei 27 vagy 28 sz ének.

BESZÉLŐ

Istenek valóban azok a legértékesebb gyümölcssei, akik a bűn fogságából átmennek a világosságra. A Jézus követőjévé lett ember legerősebb vágya, hogy magasztalja azt, Aki megmentette a halálból. Minden igaz és jó dolog, ami körülveszi, szívbeli hálára fakasztja.

VERSMONDÓ

SZERETNÉK ÉNEKELNI NÉKED

Szeretnék énekelni Néked,
Uram, nyisd meg ajkamat,
hogy *szent* legyen mindig az ének,
amely szívemből felfakad.

Hadd zengjem el, hogy százszor áldott
keresztednél, ki megpihen,
hadd zengjem el, hogy megtalált ott
s békére lelt az én szívem.

Szeretném énekelni másnak,
hogy Néked énekelni jó,
hogy életünk bús lázadás csak,
míg el nem ér az égi Szó.

Azt zengeni, a Szót, a Szódat,
mely életet adott nekem!
Szeretnék énekelni Rólad
halálig engedelmesen.

Szeretnék énekelni Néked
folyton, ameddig itt leszek,
szeretnék hangot adni, szépet,
mikor lelkemhez ér Kezed.

Füle Lajos

BESZÉLŐ

Gyümölcsök, finom kenyér, magvak: a föld termése még ma is bőven áll sok-sok ember rendelkezésére. Nekünk is részünk volt benne. Talán mindnyájan együtt tudjuk mondani a szívünkben a gyermekekkel együtt ezeket a versbe szedett gondolatokat:

VERSMONDÓ

KÖSZÖNÖM

Köszönöm, jó Istenem,
Mindennapi kenyérem,
Puha fehér ágyamat,
Édes-csendes álmomat.

Köszönöm az iskolát,
Ismeretet s tudást,
Köszönöm a pihenést,
A sok vidám nevetést.

Jó anyámat köszönöm,
Minden csókja nagy öröm!
Áldd meg édesapám két
Erős, szorgalmas kezét!

Köszönöm kis testvérem,
Hadd élhessünk békében!
Köszönöm a kis család
Kedves, meleg otthonát.

Köszönöm, hogy tudhatom:
Jó Atyám szeret nagyon,
S utunk végén Istenem,
Otthonunk lesz mennybe' fenn!

Siklós József

Zene v. kórus (hálaadó)

BESZÉLŐ

A Biblia lapjain, bármely időről is van szó, ott leljük a dicsőítés és hálaadás szavait. Dícsérjük az Urat, mert hozzánk is jó volt. Megadta élelmünket. Napjának sugarai beérlelték gabonánkat és gyümölcsjeinket. Tiszta és szép ruhában járhatunk. Van otthonunk, ahol lakhatunk. Van családjunk. Van testvéreink és barátaink. Dícsérjük az Urat a Biblia szavaival:

GYEREKEK

- 1 „Bízzál Istenben, mert még hálát adok én néki, az én szabadítómnak és Istenemnek”
- 2 „Hálával áldozzál az Istennek!”
- 3 „Aki hálával áldozik, az dicsőít engem”
- 4 „Hálát adok néked, oh Uram a népek között, és zengedezek néked a nemzetek között”.
- 5 „Hálát adok néked tiszta szívből, hogy megtanítottál engem a te igazságod ítéleteire”
- 6 (Idézetek Zsolt. 42:12; 50:14/a; 50:23/a; 57:10; 119:7)

EGYÜTT*

Hálát adunk Uram neked:

- 1 A Te igédért
- 2 Gondviselő jóságodért
- 3 A napfényért és esőért
- 4 Az eledelért és a ruházatért
- 5 A munkáért és a tanulásért
- 6 A barátokért és a testvérekért
- 7 A gyülekezeti termünkért (kápolnánkért stb)
- 8 Tanítóinkért és lelkészeinkért (tanítónkért és lelkészünkért)
- 9 Szüleinkért és otthonunkért
- 10 A szép zenéért
- 11 A hálaadás együttes alkalmáért.

* Ezt a részt vagy felváltva mondják a gyermekek, vagy szavalókórusként.

VERSMONDÓ KISLÁNY (ha lehetséges, ugyanaz, aki a bevezető verset mondta)*

MINDENT KÖSZÖNÖK

Szeretem a napfényt
Patak csobogását,
Kis méh zümmögését,
Madár dalolását,
Lágy szellőt, virágot,
Sok apró örömet,
Minden szépet és jót
Istennek köszönök.

Varga Erzsébet

AZ ÉN CSODÁM

Szeretnék Krisztus lenni egy napig.
Ha nem egy napig, egy pillanatig.

Csak ennyit, míg a kezem int:
Kelj fel a mélyből, hegyre menj megint.

Levenném melledről a sziklasúlyt,
mely vad korunkból rád zuhogva hullt.

Fáradt pilládat megérinteném,
s gyötört szemedből megszöknék a rém.

Takarodnának gondok és romok,
menekülnének régi démonok.

Megölelném a kín-örvény felett
maga-mélyébe szédült lelkedet.

Csodatevésem sűrű delejét
pazarló kézzel önteném feléd.

S ha kelnél s néznél álmélkodva rám,
fejed a Nap felé fordítanám,

Fényes szemeddel csúcs ragyogna szembe –
S én visszahullnék ember-életembe.

Áprily Lajos

MINDEN A JAVAMRA

Milyen volt?
- Olyan, mint kellett.
Mennyi volt?
- Annyi, mint kellett.
Hogyan volt?
- Ahogyan kellett.
Mivel jött?
Mit hozott?
Csak ámulok! -
Minden pontosan
és hiánytalanul
rám szabva,
javamra.
Bár megtalálnám
-nem csupán
a hála szavát -
de visszhangos
hálattétet,
és azzal áldanám!

Falus M. Lukács

*A versek közül lehet választani.

Ha gyülekezetünkben nincs elég gyermek, vagy több az idő, akkor be lehet iktatni 1-1 rövid történetet is a háláról. Itt is közlünk kettőt.

A HÁLÁS MADÁR

- Lelövöm a Mátyást! – jelentette ki a vadász egyik kora reggel. A Mátyás, vagyis a szajkó olykor-olykor állítólag ellopta a házi állatok tojásait. A vadász ugyanis rá gyanakodott. A tojást persze ellophatta a nyest, amelyik éjjelente a padláson szokott hancúrozni. Néha még az erdei sikló is eszik tojást, ha rábukkan, de lehetett a menyétke is. A vadász azonban csak a Mátyásra haragudott. Vállára akasztotta az íját, vesszőket tett a tegzébe és elindult az erdő felé. A bokrok sűrűjébe bújtt és leste, mikor röppen fel a Mátyás, hogy átszálljon a kistréten.

Még el sem párolgott a könnyű hajnali köd, az állatok lassan kezdtek visszahúzódní a sűrűbe az éjszakai legelés vagy vadászat után. Észre is vették a vadászt és megijedtek: ilyen szép nyári napon kire vadászik? Lapultak és figyeltek, vajon merre fogja irányítani a nyílveszőt? Amikor a szajkó kirepült a sűrű lomb közül, a vadász megfeszítette az íját, de a madár váratlanul egy gyors kanyarral visszaszállt a fa koronájába. Az állatok ebből megértették, hogy a vadász a Mátyásra akar lőni. – Már ezt ők nem fogják hagyni! Közelebb és közelebb lopkodtak a vadászhoz. A róka a jobb oldala felé, a borz a bal oldalához közel. Az őzbak a vadász háta mögé került. A fácán és a fogoly a borz mellett figyelt.

Ekkor meghallották a Mátyás rekedt kiáltását és gyors szárnycsapásait. Látták, ahogy a vadász ismét céloz. A szajkó épp a kistrét fölé ért. Ekkor a róka elvakkantotta magát, a fácán nagyot rikkantott, az őz pedig két hatalmas szökelléssel a vadász mögött termett és lendületből úgy fellökte, hogy a lábai csak úgy kalimpáltak a levegőben! A nagy zajra megriadt a szajkó, rikácsolni kezdett, aztán, mikor egy kissé lehiggadt, megértette, hogy az erdő állatai megmentették az életét.

Ettől a naptól fogva ő is éberem őrökodik a többi állat felett. Gyakran láthatod az erdő szélén. Erős, nagy fejét, szép barna tollát, a szárnyakon a kék-fehér pettyeket. A hangját is gyakran hallani. Ha valami gyanúsát észlel, vagy vadász közelít vagy elvadult macska garázdálkodik, azonnal felhangzik a kiáltása:

- Vigyááázzz!! Vigyááázzz! Itt a Mátyáááás!!!

Az állatok pedig azonnal megértik, hogy veszély közeledik.

Így lett a Mátyás-madárból az erdő őr. Mindörökre hálás az erdő lakóinak azért, mert megmentették az életét.

(Szibériai mese K. Zs. gyűjtése)

NEM FELEJTEM EL!

Mama mostanában mindig alszik. Régen hajnalban kelt, különösen nyáron. Azt mondta, hogy véletlenül se mulasztaná el a napfelkeltét. Szereti a rigókat is, mindig szór ki nekik almadarabkákat, répahéj-kaparékot. De most csak aluszik egyre. „Mama fáradt és öreg. Sajnos beteg is” – mondták anyáék Palikának. Pali azért többször felágaskodik játék közben, hogy belessen Mama ablakán. Lehet látni Mamát, ha a két tenyerével árnyékot csinál, rátapasztja az üvegre, és úgy benéz. Látja Mamát az ágyban, hogy alszik. Aztán játszik a ház előtt tovább, mert anyáék megmondták, hogy nem zavarhatja Mamát.

Egyszer Mama nem aludt, amikor belesett hozzá. Pali egy kicsit meg is ijedt, mert már megszokta, hogy Mama szeme le van csukva. Most meg nyitva van, és odanézi Palira. Sőt, a kezét is fölemeli és integet hívogatóan. Pali beszalad hozzá a lenti üvegverandán át. Látja, hogy Mama örül, mert mosolyog, és ujjával mutatja a könyves szekrényt. Nagyon halkán szól is:

- Óvatosan húzd ki az üveget, kisonokám. (Mama mindig így mondja: onokám.) Vedd ki a madaras könyvet. Neked adom. Vigyázz rá.

Pali úgy megy a szekrényhez, kinyújtott nyakkal, előrefeszített fejjel, mint aki a szentélybe készül. Az a madaras könyv a kedvenc néznievalója, persze addig nézegették, amíg Mama nem lett fáradt, öreg és beteg. Csupa gyönyörű színes kép van a madaras könyvben. És Mama ismeri mindet. Még azt is megmutatta, némelyik hogyan füttyül, mert úgy tudott füttyülni azelőtt, mint egy madár, meg mint a nagyfiúk. Pali hiába próbálta, neki mindig elszökött a levegő a fogai közül. Mama nevetett, de biztatta: „Gyakorold sokat, és majd sikerül!”

Most kézbe veszi a hatalmas könyvet, amelyben sok-sok madár színes rajza áll. Olyan nehéz, majd' elejti, de mégis indul ki a szobából, olyan sebesen, mint a golyó, meg mint aki fél, hogy a kincsét elveszik tőle. De Mama int és utána szól:

- Szeretnék kérni tőled valamit. Azt a kicsi leandert, amit a tavasszal együtt ültettünk, tedd ide az ablakba. Hadd lássam, ahogy virágzik.

Pali szaporán bólogat.

- Nem felejtem el! – kiáltja, és már fordul is ki az ajtón.
 - Anya! Anya! Nézd mit kaptam Mamától! – kiabálja, és rohan fölfelé a lépcsőn.
- Anya meghatódva és kedvesen nézi a nagy madaras könyvet.

- Hát neked adta Mama – mondja végül.

Pali aztán folytatja a játékot estig. Másnap meg, amint reggelizik, újra kezdi. Dél körül eszébe jut Mama, be kellene kukucskálni hozzá. Már ágaskodik is az ablakhoz, amikor eszébe jut Mama kérése, hogy tegye a kis bimbós leandert az ablakba! – Hogy is felejtette el! Mama nekiadta a nagy madaras könyvet, ő meg nem teljesíti a kérését! Szegény Mama, nem tud felkelni, és csak egy kis zöldet szeretne látni! Na majd ő gondoskodik arról, hogy Mamának szép zöld legyen az ablakában!

Anyá csak a nagy csiszorgást-nyikorgást és Pali fia nyögését hallja a fenti lakásban. Kilép a kis teraszra és lenéz a járdára. Addigra Mama ablaka alatt ott áll a kétméteres, nagy dézsás leander! Teljesen betölti az egész üvegtáblát! Mögötte a járdán széles, sötét földcsík. Mellette meg ott liheg a kis Pali, húsz kilós természetével, maszatosan és izzadtan. De a szeme csillog az elégedettségtől. Hálás ő Mamának a madaras könyvéért, csak-hát elfelejtette amit Mama kért.

Mama mosolyog az ágyban. A leander lombjától homályos lett a szobája, mégis szebb fény járja be a napnál is: egy kisunoka hálás szeretetének sugara.

(Részlet az *Elpisz* c. kötetből)